

stant og momsprocenterne konstant, så stiger indtægterne, når befolkningens indtægter og forbrug stiger. Det er meget banalt. Jeg er også helt sikker på, at hr. Anders Fogh Rasmussen har lært det på sit økonomistudium. Det skulle såmænd ikke engang undre mig, om han havde skrevet det i nogle af sine bøger. Jeg kan bare ikke huske et citat.

Men hvad er så kendsgerningen om det med udgifterne og det med indtægterne i denne regerings fire økonomiske fremgangår sammenlignet med den daværende borgerlige firkløverregerings første fire økonomiske fremgangår? Altså vi sammenligner 1983-87 – jeg havde nær sagt Schlüterregeringernes egentlige succeshistorie, som blev vendt til det modsatte i sidste halvdel af perioden – og så de sidste fire år fra 1993 til 1997. Dengang steg skatters og afgifters tryk på befolkningens indkomster med 5 pct. Denne gang faldt skatters og afgifters tryk med ½ pct.

Ja, ja, siger Venstre så, men regeringen har ikke formået at standse udgifternes stigning. Denne gang faldt de offentlige udgifters andel af den samlede økonomi gennem fire fremgangår med 7 procentpoint, dengang kun med 4½ procentpoint.

Forskellen på dengang og nu, på en borgerlig regering og en socialdemokratisk ledet regering, er, at vi har større held nu end dengang med at bringe udgifterne ned; vi har skaffet balancen på de offentlige finanser lidt langsommere, men til gengæld uden skattetrykstigninger, som var den væsentligste drivkraft i fremskaffelsen af balancen i den borgerlige regerings tid.

Jeg giver ikke ret meget for den form for verdensmesterskab, der præsenteres af folk, der har deltaget i en regering, der – for nu at fortsætte med talkasteriet – fik antallet af folk på overførsler til at stige med 230.000 og forhøjede skattetrykket og øgede statsgælden med 300 mia. kr., mens de sad i regering, at de nu kommer og siger til en regering, der har stoppet væksten i statsgælden, der har reduceret antallet af folk på overførsler og har undgået, at skattetrykket blev ved med at stige, at det kunne man have gjort meget, meget bedre.

Og så skal jeg lige huske at tilføje, at næste år falder skattetrykket yderligere, og befolkningens private økonomi, familiernes økonomiske stilling forbedres i hurtigere takt, end den har gjort det de sidste 2-3 år.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Mere beskæftigelse, lavere offentlige udgifter, færre økonomiske vanskeligheder for den enkelte dansker; et lavt renteniveau og en hård valuta. Alt er lykkedes. Det er resultaterne, som vi står med nu. Selvfølgelig, siger Venstres politiske ordfører. Selvfølgelig. Det er jo resultater, der helt naturligt ikke ville kunne undgå at komme til, når man tænker på det fundament, som VK havde skabt.

Se, hvis vi så kigger lidt tilbage, tilbage til den første finanslov, som den socialdemokratiske ledede regering lagde frem og fik behandlet og vedtaget i december 1993, da sagde Venstres finanspolitiske ordfører, og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1993-94, sp. 4021:

»Den skaber ikke mere beskæftigelse, den forøger de offentlige udgifter, den påfører de enkelte borgere flere udgifter, den skaber usikkerhed om vores valuta- og rentepolitik på længere sigt, og vi kan kun sige, at det er fornuftigt af borgerne ikke at kaste sig ud i en forbrugsudvidelse eller øget gældsætning. Regeringens politik er dømt til at mislykkes.«

Det er et uhæderligt forsøg, Hr. Anders Fogh Rasmussen prøver i aften at stjæle æren for et opsving, som man aldrig har turdet kendes ved, før det var realiseret.

Per Stig Møller (KF):

Jeg skal først sige om fru Kirsten Jacobsens dagsordensforslag: Det kan vi stemme for, fordi vi jo allerede har meddelt, at vi ønsker lejeværdien afskaffet. Det gjorde vi ved finanslovsforhandlingerne i fjor, det gjorde vi sidste uge i forbindelse med boligdebatten. Økonomiministeren har jo sat fokus på knækket, og det vil vi selvfølgelig også have væk, når vi vil have hele lejeværdien væk. Det primære for os er afskaffelse af hele lejeværdien, og derfor stemmer vi for dagsordenen.

Om fru Pia Kjærsgaards dagsordensforslag skal jeg sige, at vi jo netop har indgået et bistandsforlig, hvor en række af disse faktorer, som har spillet ind i forbindelse med denne dagsorden, selvfølgelig er med, og vi har bemærket os regeringens løfte og socialministerens løfte i dag om at sørge for, at dette ikke kan gentage sig, så der kommer et loft over den offentlige hjælp. Derfor stemmer vi imod.

Statsministeren, der jo var så glad for, at vi havde fået en substansielt holdningsdebat, og derefter borede sig ned i en række tal, skal jeg svare tilbage med en række tal.